

L.dz. 338/2026

Kraków, 19 października 2026 r.

NIE WOLNO ODBIERAĆ OCHRONY ŻYCIA NAJSŁABSZYM

Oświadczenie Zarządu Polskiej Federacji Ruchów Obrony Życia

Polska stoi przed decyzją, która może na lata zmienić standard prawnej ochrony życia dzieci przed narodzeniem. Sejm ma się zająć rozwiązaniami przedstawionymi w drukach nr 3202 i 3203.

Druk nr 3203 ponownie dopuszcza przerwanie ciąży w przypadku dużego prawdopodobieństwa ciężkiego i nieodwracalnego upośledzenia albo nieuleczalnej choroby zagrażającej życiu dziecka – aż do chwili osiągnięcia przez nie zdolności do samodzielnego życia poza organizmem matki. Druk nr 3202 uchyla natomiast przepis penalizujący pomoc w przerywaniu ciąży z naruszeniem ustawy oraz nakłanianie kobiety do takiego przerywania. Zmiana obejmuje również zakres odpowiedzialności w przypadku dziecka, które osiągnęło już zdolność do samodzielnego życia poza organizmem matki.

Niepokój budzi również tempo i sposób powrotu do prac nad tak fundamentalnymi zmianami. Prawo dotyczące ochrony ludzkiego życia nie powinno być procedowane w politycznym pośpiechu ani stawać się monetą przetargową w bieżących sporach. Życie dziecka jest zbyt fundamentalną wartością, by jego ochrona zależała od politycznej koniunktury.

APELUJEMY DO WSZYSTKICH POSŁANEK I POSŁÓW: ODRZUĆCIE OBA TE PROJEKTY.

Nie wolno nam wrócić do prawa, w którym życie jednego dziecka jest chronione, a drugie traci ochronę dlatego, że podejrzewa się u niego ciężką chorobę lub niepełnosprawność.

Diagnoza nie może być wyrokiem śmierci. Choroba nie odbiera człowiekowi godności. Niepełnosprawność nie może odbierać mu prawa do życia.

To nie jest abstrakcyjny spór prawny. W 2019 roku w Polsce przeprowadzono ponad 1100 legalnych aborcji. Aż 1074 wykonano z przesłanki dotyczącej ciężkiego i nieodwracalnego upośledzenia albo nieuleczalnej choroby zagrażającej życiu dziecka. W 435 przypadkach rozpoznaniem była trisomia 21 – zespół Downa.

Za każdą z tych liczb stoi konkretne dziecko, jego matka, ojciec i rodzina. W chwili najtrudniejszej diagnozy potrzebują oni wsparcia, leczenia, opieki, hospicjum perinatalnego i obecności państwa – a nie osłabienia prawnej ochrony życia dziecka.

Nie można też udawać, że dekryminalizacja pomocy w aborcji służy kobietom. Zniesienie karalności nakłaniania do przerywania ciąży, nawet wtedy, gdy dziecko jest już zdolne do życia poza organizmem matki, chroni tych, którzy wywierają presję. Kobieta w trudnej sytuacji zostaje z nią sama.

22 października 2020 roku Trybunał Konstytucyjny orzekł w sprawie K 1/20, że przepis pozwalający na aborcję z powodu dużego prawdopodobieństwa ciężkiego i nieodwracalnego upośledzenia albo nieuleczalnej choroby zagrażającej życiu dziecka jest niezgodny z art. 38 w związku z art. 30 i art. 31 ust. 3 Konstytucji.

Wyrok można próbować politycznie obejść. Nie można jednak sprawić, że nigdy nie zapadł. I nie można zmienić podstawowej prawdy: chore dziecko ma dokładnie takie samo prawo do życia jak dziecko zdrowe.

Każda Posłanka i każdy Poseł, oddając głos, odpowie na bardzo proste pytanie: czy stan zdrowia dziecka może decydować o tym, czy państwo będzie chroniło jego życie?

Polska Federacja Ruchów Obrony Życia odpowiada jednoznacznie: nie może.

Do tych Posłanek i Posłów, którzy mają wątpliwości, mówimy: ta wątpliwość wystarczy. Gdy na szali jest życie człowieka, wątpliwość musi działać na korzyść życia.

Dlatego prosimy parlamentarzystów, niezależnie od przynależności partyjnej, o głos przeciwko rozwiązaniom przedstawionym w drukach nr 3202 i 3203.

W chwili próby państwo powinno stanąć najmocniej po stronie tych, którzy sami nie mogą się obronić.

W imieniu Zarządu Polskiej Federacji Ruchów Obrony Życia

Jakub Bałtroszewicz, prezes – Fundacja JEDEN Z NAS

ks. Tomasz Kancelarczyk, wiceprezes – Fundacja Małych Stópek

Grzegorz Nienartowicz, wiceprezes – Fundacja Ku Pełni Życia

Magdalena Bartoszewicz – Stowarzyszenie Pomocy Bliźniemu im. Brata Krystyna

Maria Cisło – Fundacja Fala Życia

Ewa Kowalewska – Klub Przyjaciół Ludzkiego Życia – HLI Polska

Rafał Szczypa – Rycerze Kolumba

oraz

Antoni Szymański – Pro Ecclesia et Populo